

En hund med krudt i

- Boxeren stammer oprindeligt fra Tyskland, fortæller Margot og Henning Egeblad, som har haft racen siden 1978. - Det er en blandingsrace, som er blevet til på baggrund af datidens store udgave af den engelske bulldog, der så meget anderledes ud, end den bulldog, vi kender i dag. Denne hund krydsede man med bullenbeisseren, som ikke eksisterer længere. Vi ved fra billeder, at det var en stor og tung hund, som man faktisk godt kan se lidt boxer i. Den blev for øvrigt kaldt "slagterens hund".

- Det, man gik efter, da boxeren blev konstrueret, var at lave en decideret racehund, som var stærk og samtidig elegant. Forfædrene blev brugt til tyrekampe (deraf navnene bulldog og bullenbeiser), og boxeren blev egentlig også lavet med tyrekampe for øje, men så vidt vides er den ikke blevet brugt særlig meget til det formål. Historien fortæller dog, at den har sit karakteristiske hoved netop på grund af ovennævnte formål.

- Man ville gerne have en hund, der kunne fastholde sit bid i lang tid. Den skulle kunne trække vejret, selvom den holdt fast i byttet, og derfor skulle næsen/snuden holdes fri. Ved at give hunden underbid kom næsen automatisk længere tilbage, og det løste dét problem. For at forhindre, at hunden kom til skade med ører og hale, startede traditionen med at kupere dem, hvilket jo er forbudt i dag.

- I 1895 blev de første boxere racebestemt og stambogsført, og i 1905 udfærdigede man den første racestandard, som faktisk ikke er ændret meget siden.

Vejen ind i stjerne

- Som sagt blev det aldrig boxerens gebet at kæmpe mod tyrene. Derimod benyttede man den i vid udstrækning som tjenestehund i Tyskland. Under krigene – spe-

Boxeren er en aktiv brugs- og familiehund

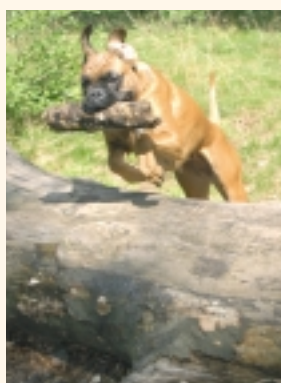
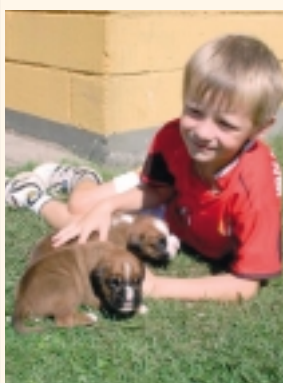
■ Af Wiegaarden/Tine Luther

cielt 1. Verdenskrig – anvendte man boxere; nogle af dem blev endda taget fra deres ejere for at blive brugt i krigen. Boxerne – og andre hunde – fungerede som meldehunde. De blev sendt af sted med en seddel om halsen og viderebragte på den måde information. Eftersom boxerne var ganske stærke og robuste, kunne de arbejde over enorme strækninger.

- Også det tyske politi anvendte gennem tiderne boxere som tjenestehunde. Omkring 1920'erne begyndte man desu-

Margot og Henning Egeblad har haft boxere siden 1978. (Foto: Wiegaarden/Tine Luther)

Boxeren har et meget karakteristisk hoved. (Foto: Egeblad)

familien, og derfor var man helt fra begyndelsen bevidst om at importere de mindre skarpe boxere. Det har naturligvis haft stor betydning for, at vi i dag har en meget venlig og glad familiehund i boxeren.

Omgængelig og humørfyldt

- Boxeren er en meget aktiv hund, som kræver megen motion, ligesom den skal beskæftiges en del. Hvis ikke ejeren finder på en fornuftig beskæftigelse, finder boxeren gerne selv på noget. Nu kan det kan jo godt være, at ejeren ikke er enig med hunden i det fornuftige eller fornøjelige i dens initiativ, men så man altså selv beskæftige hunden. Hvordan den beskæftiges er ikke så vigtigt; bare du sørger for at opfylde dens behov for, at der sker noget, har du en meget nem og omgængelig hund.

- Generelt er boxeren en vagtsom hund, og det giver tryghed at færdes med den. - Samtidig har vi at gøre med en humørfyldt hund, der er ret kontaktsøgende og venlig over for fremmede. Den er rar og omgængelig – også i for-

den at bruge hundene i brugshundesporten. Hidtil havde tyskerne ikke haft boxerne inde i stuerne, men efter 2. Verdenskrig blev det mere og mere almindeligt at holde den som familiehund.

- De første boxere er formentlig kom-

met til Danmark omkring 1930, og i 1932 blev Boxer-klubben stiftet. De tyske hunde, der blev anvendt som tjenestehunde, havde en vis skarphed som følge af den funktion, de var avlet til. I Danmark havde man typisk boxerne sammen med

Boxeren er glimrende til at gå spor. (Foto: Jan Anderschou)

...EN HUND MED KRUDT I

Boxeren er en livlig hund, der kræver beskæftigelse. Den er i sit es under brugshundearbejde. (Foto: Jan Anderschou)

hold til børn, som den typisk er meget fortrolig med og passer godt på.

- Rent trænings- og uddannelsesmæssigt har boxeren en forholdsvis lang indlæringsproces, men når den først har lært tingene, glemmer den dem til gengæld aldrig igen.

Boxeren – en brugshund

- Selvom boxeren er en glimrende familiehund, må vi ikke glemme, at det også er en brugshund, fastslår Margot og Henning Egeblad. - Derfor skal vi sørge for at bevare dens brugsegenskaber, og Boxer-klubben arbejder da også for, at så mange som muligt dyrker brugshundearbejde med deres hunde. Desuden arbejder man på at få indført mentalbeskrivelsen som krav til avlshundene. Der er allerede mentalbeskrevet en del boxere i Danmark, og de hidtidige resultater matcher racens ønskeprofil temmelig godt, hvilket blandt andet fortæller, at egenskaberne hos de beskrevne hunde er, som de skal være.

- De egenskaber, boxeren er konstrueret med, bevirker, at den har en stor lyst til at arbejde. Taler vi sporarbejde, er den glimrende – selv om dens korte næse

måske antyder noget andet. Faktisk figurerer en tysk boxer i Guinness Rekordbog som den hund, der har bestået flest sporprøver (220 stk.). Netop spor er en fantastisk god beskæftigelse for en meget aktiv hund som boxeren, fordi det stiller krav til den. - På trods af at boxeren er en stor

og stærk hund, er den adræt og lynhurtig. Mange figuranter bliver overraskede over hastigheden, første gang de står overfor en boxer under den del af brugshundesporten, der hedder beskyttelsesarbejdet. Racen har talent for dette arbejde og kan sagtens måle sig med andre brugshundracer. Boxeren er meget driftstærk, så derfor er det vigtigt at have lydigheden godt med, hvis man skal nå resultater indenfor brugshundesporten.

- Noget af det vigtige rent mentalt hos en hund som boxeren er, at den kan falde ned igen hurtigt efter det arbejde, der gør den så ivrig. Netop den egenskab demonstrerede jeg med fornøjelse ved et stort boxer-arrangement i Sverige for nogen tid siden, fortæller Henning Egeblad. - Mens speakeren hele tiden fortalte, hvad der foregik, udførte min hund beskyttelsesarbejde. Den var som sædvanlig meget ivrig og gik til opgaven med stor energi. Jeg havde så tit oplevet, med hvilken styrke min boxer udfører beskyttelsesarbejdet, men jeg vidste også, at den umiddelbart efter kunne klappes af publikum. Dette tilbød jeg naturligvis, og publikum tog mod udfordringen. I starten meget forsigtigt, hvad der jo er meget fornuftigt, men publikum erfarede snart, at boxeren lynhurtigt kan omstille sig fra at være et tilsyneladende "vilddyr" til det næste øjeblik at være den kærligste familiehund. Det var en god fornemmelse at demonstrere, hvordan en rigtig boxer er!

Der stambogsføres små 300 boxeren årligt i Danmark. (Foto: Jan Anderschou)